

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κκ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ	9
--	---

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ:

1. «Ἡ τοῦ Θεοῦ δύναμις ὑπερφυῆς καὶ διὰ τῶν συμφορῶν ἀναδείκνυται»	11
2. Τὰ πρόσωπα καὶ τό περιεχόμενον τῆς ἡσυχαστικῆς κακοδοξίας	18
3. Ἡ αἰτία συγκλήσεως τῆς μεγάλης Συνόδου τοῦ 1351	31

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Πρώτη συνεδρία: Ἡ κατηγορία τῆς «προσθήκης» ..	37
2. Δεύτερη συνεδρία: Ἡ ὁμολογία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ	46
3. Τρίτη συνεδρία: Ὁ σκανδαλισμός τῶν λέξεων	66
4. Τετάρτη συνεδρία: Ἡ διάκριση οὐσίας καὶ ἐνεργείας εἶναι συνέχεια τῆς Δ' καὶ ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου	75

ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Πρώτη συνεδρία: «Ἄραγε ὑπάρχει θεοπρεπής διάκρισις οὐσίας καὶ ἐνέργειας στὸν Θεό;»	97
2. Δεύτερη συνεδρία: Ἡ θεία ἐνέργεια ὡς «φυσικό τῆς θείας φύσεως» εἶναι ἄκτιστη καὶ ἀναρχη	125
3. Τρίτη συνεδρία: Τὰ ἄκτιστα ιδιώματα τῆς θείας φύσεως, οἱ ἐνέργειες, δὲν μποροῦν νὰ προκαλέσουν σύνθεση	129
4. Τέταρτη συνεδρία: Ἡ ἀνωρυμία καὶ ἡ πολυνωμία τοῦ Θεοῦ βασιζέται στὴν διάκριση οὐσίας καὶ ἐνεργείας. Τὸ ὄνομα θεότητα	139
5. Πέμπτη συνεδρία: Ἡ Θεία οὐσία ὑπέγκειται τῆς θείας ἐνέργειας, ὄχι ὄντολογικά, ὄχι κατὰ τὸ κτιστό καὶ ἄκτιστο, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἔννοια αἰτίας καὶ αἰτιατοῦ	156
6. Ἑκτη συνεδρία: Ὁ Θεός δὲν μετέχεται κατὰ τὴν οὐσία. Ὑπάρχει διαφορὰ οὐσίας καὶ ἐνέργειας	167
7. Τὸ φῶς τῆς Μεταμορφώσεως εἶναι ἄκτιστο, ἀλλὰ ὄχι ἡ οὐσία τοῦ Θεοῦ	187
8. Ἡ αἵρεση τοῦ Ἀκινδύνου εἶναι ἡ ἴδια μέ αὐτὴν τοῦ Μαρκέλλου, Φωτεινοῦ καὶ Σωφρονίου	222
9. Εἶναι ἡ Σύνοδος τοῦ 1351 Οἰκουμενική;	234
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	245
ΠΗΓΕΣ	255
ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ	257
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	259